

ת"פ 52580/10/15 - מדינת ישראל נגד ערף מטיראת, תיסיר אמטיראת

בית משפט השלום בבאר שבע

05 דצמבר 2016

ת"פ 52580-10-15 מדינת ישראל נ' מטיראת(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט יואב עטר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו

נגד

הנאשמים

1. ערף מטיראת (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד נחמיה ששון

2. תיסיר אמטיראת (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד נאצר אלעטאונה

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב האישום המתוקן בשנית בעבירות של **קבלת רכב גנוב** (לפי סעיף 413 י לחוק העונשין התשל"ז-1977); ובנוסף, הנאשם 1 הורשע בעבירות של **נהיגה ללא רישיון נהיגה** (לפי סעיף 10 א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961); ו**נהיגה ללא ביטוח** (עבירה לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970) ו**הנאשם 2** הורשע בנוסף, בעבירה של **נהיגה בזמן פסילה** (לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961).
2. עניין של העבירות בהן הורשעו הנאשמים, בכך שבלייל האירוע באישון ליל סמוך לשעה 02:30 לפנות בוקר בוצעה התפרצות לבית מגורים במושב ניר עקיבא, במהלכה נגנבו מאותו בית פריטי רכוש שונים, ובהם מפתחות רכב אשר נגנב באמצעותם ממקום חנייתו.
3. כעולה מכתב האישום המתוקן בשנית, בו הודו הנאשמים, הנאשמים קיבלו לידם עוד באותו לילה את הרכב הגנוב בידיעה שהושג בפשע. הנאשם 1 אשר כלל לא אחז ברישיון נהיגה, נהג ברכב הגנוב לכיוון מחסום מיתר, ואילו הנאשם 2 אשר היה פסול באותה עת מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה, נהג ברכב הונדה תוך שהוא מלווה את רכב הסקודה הגנוב, בו נהג הנאשם 1.
4. ביום 3.3.2016, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתב האישום כמפורט לעיל, הצדדים הודיעו כי אין הסדר לעניין העונש ואולם הוסכם כי הטיעונים לעונש יידחו עד לאחר קבלת התסקיר.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר נאשם 1

עמוד 1

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם 1 (כבן 21) עבד בשלושת החודשים שקדמו להגשת התסקיר בבית אריזה. מהתסקיר עולה כי הנאשם 1 סיים 10 שנות לימוד, ועזב את הלימודים טרם זמנם. שירות המבחן התרשם מהשתלבות לא רציפה ולא יציבה בתחום התעסוקה, ובחירות הנאשם להפסיק את עבודתו בשל תחושות שונות אותן פירט.
6. כעולה מהתסקיר הנאשם 1 אשר מעולם לא אחז ברישיון נהיגה התלהב מנהיגה ברכב, ולטענתו, לאחר שהנאשם 2 הציע לו לנהוג ברכב נשוא כתב האישום, התלהב מכך, והחליט לעלות על הרכב ולנהוג אחר רכבו של הנאשם 2.
7. לטענת הנאשם 1 רק לאחר שנעצר במחסום והתבקש להציג את רישיונות הרכב, הבין כי הרכב גנוב. הנאשם 1 טען בפני שירות המבחן כי לא קדם תכנון מוקדם לעבירה, ולטענתו חש מנוצל על ידי הנאשם 2.
8. כעולה מהתסקיר הנאשם 1 לא נטל אחריות על ביצוע העבירה הנוגעת לרכב הגנוב, והביע תחושת צער על כך שנהג ברכב ללא רישיון וללא עריכת בדיקה מעמיקה בנוגע למקום הרכב. בהמשך, צוין בתסקיר כי הנאשם 1 הביע חרטה בעניין מעורבותו בעבירה, היה מודע לחומרתה, ולחומרת הפגיעה בסביבה.
9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה, מצמצם את חלקו ונוטה לתאר עצמו באופן קורבני.
10. שירות המבחן התרשם כי מקום שהנאשם מסר שהחל בתהליך של קבלת רישיון נהיגה, יש בכך בכדי לבטא הבנה של חומרת מעשיו.
11. שירות המבחן התרשם כי לנאשם 1 דימוי עצמי וערך עצמי נמוכים, תחושת קיפוח וקורבנות, קושי להתמיד במסגרות חיו השונות, ותחושות בדידות במישור המשפחתי והחברתי שהובילו לרצון לרצות את האחר.
12. שירות המבחן התרשם כי הנאשם תולה אחריותו לביצוע העבירות בהשפעתם של גורמים חיצוניים, והתרשם כי הגם שהנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה, עדיין מביע הוא רצון לשינוי אורחותיו באשר לדפוסיו העברייניים בתחום הנהיגה.
13. שירות המבחן עמד על קיומם של גורמי סיכון הנובעים מהקושי בלקיחת אחריות מלאה על מעשיו והתלת אחריות על גורמים חיצוניים, ולצד גורמי סיכוי הנובעים מגילו הצעיר והעדר עבר פלילי וקיומה של מוטיבציה לשינוי אורחותיו.
14. שירות המבחן העריך כי יש צורך בעניינו של הנאשם בהטלת עונש משמעותי. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי משמעותי, תוך שצוין כי הוא מתרשם כי מאסר מאחורי סורג ובריה עשוי לפגוע ביכולת הנאשם 1 לשקם את חיו

ולהעמיק את דפוסי התנהלותו הבעייתיים.

תסקיר נאשם 2

15. מהתסקיר עולה כי הנאשם 2 (כבן 21) עבד בשלושת החודשים שקדמו להגשת התסקיר במפעל, והביע כוונה להינשא בקרוב. שירות המבחן עמד בהרחבה על קורותיו של הנאשם 2, העובדה שאיבד את אביו בגיל 12, וציין כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד שלאחריהן עבד מספר שנים בתחום מיזוג האוויר באזור בית שמש.

16. שירות המבחן ציין כי בשנה שקדמה למעצרו התקשה למצוא עבודה וכי לאחר שחרורו ממעצרו ולאחר סיום התנאים המגבילים החל לעבוד במפעל ואף השתלב במרכז לקבלת הכוונה מקצועית.

17. כעולה מהתסקיר הנאשם 2 טען בפני שירות המבחן כי הנאשם 1 יזם את העבירה לאחר שהציע לו להרוויח סכום כסף רב בזמן קצר בכך שיעבירו רכב גנוב במחסום. הנאשם 2 טען בפני שירות המבחן כי התלבט רבות טרם ביצע העבירה, ידע כי המדובר במעשה לא חוקי, אך התפתה לכסף קל. הנאשם 2 הדגיש כי בשל התחושות שחש הציע כי הוא ינהג ברכבו שלו בעוד שהנאשם 1 נהג ברכב הגנוב.

18. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2, התקשה לשתף וצמצם במסירת פרטים, ביחס לעצם הנהיגה בזמן פסילה, כמו גם עבירות התעבורה.

19. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 נוטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי בתקופת משבר ניכר כי הנאשם 2 נוטה להגמיש גבולות תוך מתן לגיטימציה רגשית לביצוע מעשיו, ואולם מנגד התרשם שירות המבחן כי המחירים הנלווים למעצר ולמעצר הבית, לצד תחושות בושה ותלות כלכלית במשפחתו המחישו לנאשם את חומרת מעשיו.

20. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עדיין נמצא בתהליך בניית זהותו, בעל יכולת וכישורים לתפקוד חיובי, כי הנאשם 2 עבר משבר משמעותי עם מות אביו, ופעל באופן עובר חוק בשל תחושות כישלון שחוה.

21. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות חלקית ותולה אחריותו על ביצוע העבירות בהשפעת גורמים חיצוניים, אך קיים רצון מצדו לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו, לרבות נכונות להשתלב בהליך טיפולי על מנת לרכוש כלים מתאימים.

22. שירות המבחן התרשם מהבעת חרטה ונטילת אחריות על חלק מהעבירה כגורמי סיכוי, לצד יכולת להשתלבות במסגרת תעסוקתית ומוטיבציה לשינוי. מנגד, עמד שירות המבחן על קיומם של גורמי סיכון ובהם קושי בלקיחת אחריות מלאה והטלת אחריות על גורמים חיצוניים.

23. שירות המבחן המליץ בסופו של יום על השתתפות של"צ לצד צו מבחן, תוך שציין כי עונש מאסר בפועל עשוי לפגוע ביכולת הנאשם 2 לשקם את חייו.

טענות הצדדים

עמוד 3

24. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, הסכנה שנגרמה לביטחון הציבור, והניסיון להעביר את כלי הרכב הגנוב לתחומי איו"ש.

25. המאשימה עתרה להשתת שלושה מתחמי עונש. כאשר ביחס לקבלת הרכב הגנוב עתרה המאשימה למתחם שבין 9 חודשים ל 24 חודשים, ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה (נאשם 2) עתרה המאשימה למתחם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשים, ולגבי הנהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח (נאשם 1) עתרה המאשימה למתחם הנע בין 6 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

26. המאשימה ביקשה להעדיף את האינטרס הציבורי, עמדה על חומרת העבירות, ובהיותן מכת מדינה, כמו גם הפגיעה בערכים המוגנים, והפנתה לפסיקה.

27. באת כוח המאשימה עמדה על כך שביחס לנאשם 2, מעבר להבעת המוטיבציה לא עלה קיומו של הליך שיקומי, ועמדה על כך שזה יכול להתחיל רק כפועל יוצא מלקיחת אחריות מלאה. ב"כ המאשימה טענה כי המלצות שירות המבחן רחוקות מעקרון ההלימה בנוגע לענישה.

28. ב"כ הנאשם 1, עמד על כך שמדובר בעבירה בודדת המהווה מעידה חד פעמית מאורח חייו של הנאשם 1, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, העובדה שהנאשם 1 עובד כ - 3 חודשים וטען כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך משובת נעורים והתלהבות מהצעת הנאשם 2.

29. ב"כ הנאשם 1 ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, ולאמץ את המלצת שירות המבחן תוך שהפנה בין השאר להודאה ולחיסכון בזמן השיפוטי כשיקולים נוספים לקולא.

30. ב"כ הנאשם 1 הפנה לאסופת פסיקה.

31. ב"כ הנאשם 2 ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, נוכח הפוטנציאל השיקומי ממנו התרשם.

32. ב"כ הנאשם 2 הדגיש כי הוראות החוק מאפשרות חריגה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום גם מקום בו לא הוצגה תוכנית שיקומית סדורה ככל שעלה סיכוי של ממש לשיקום.

33. ב"כ הנאשם 2 עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, עקרון האינדיווידואליות של הענישה, ועל אי האחידות בפסיקה, תוך שהפנה למקרים חמורים יותר בהם ננקטה גישה שיקומית.

34. ב"כ הנאשם 2 טען כי מאסרו של הנאשם 2 מאחורי סורג ובריח יגרום לנזק בלתי הפיך.

35. שני הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

36. סבורני כי לא ניתן לקבל את עתירת המאשימה לקבוע מתחמי עונש שונים לכל אחת מהעבירות ביחס לכל עמוד 4

אחד מהנאשמים וסבורני כי יש לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לכל אחד מהנאשמים, בהתאמה למעשי העבירה שביצע. בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט העליון לשאלת פרשנות התיבה "אירוע אחד" כמפורט בסעיף 40 יג'. בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי שעה שבית המשפט נדרש לשאלת סיווגה של מסכת התרחשויות כ"אירוע אחד", הרי שהמבחן הוא מבחן "הקשר ההדוק" דהיינו, כי יש סמיכות זמנים וכי המדובר בעבירות שהיוו חלק מתוכנית עבריינית אחת, או אז, ייחשבו לאירוע אחד. מקום בו נקבע כי סדרת פעולות מהווה אירוע אחד, שומה על בית המשפט לקבוע בגינן מתחם ענישה אחד, ואולם:

"מקום שאירוע אחד כולל מספר 'מעשים' תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלית, תקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוק: הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהווה את תקרת המתחם האפשרית אך אין משמעות הדבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח ... את הרף העליון במתחם הענישה, שעליו להיקבע בנתון לנסיבות העניין הקונקרטיות" (ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

37. מקום בו נהיגת הנאשם 1 ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, היתה במהלך נהיגתו את הרכב הגנוב שקיבל לידי, ומקום בו נהיגת הנאשם 2 בזמן היותו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, היתה במהלך ליווי ברכב ההונדה את נסיעת הרכב הגנוב, בו נהג הנאשם 1 ממקום קבלת הרכב הגנוב ועד למחסום מיתר, הרי שביחס לכל אחד מהנאשמים, מכלול העבירות בוצע במסגרת אירוע אחד ועל כן יש לקבוע ביחס לכל אחד מהם מתחם עונש אחד, אשר יביא בחשבון את הצטברות מעשי העבירה שביצע כל אחד מהנאשמים, כמו גם את חלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע אותם מעשי עבירה.

38. מטבע הדברים, אותו מתחם מאוחד ביחס לכל אחד מהנאשמים, ישקף את הפגיעה בערכים המוגנים על ידי מכלול העבירות שעבר כל אחד מהם, ואת המתאם הנדרש בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לכל אחת מאותן עבירות, נוכח הצטברותן.

39. העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן חמורות. רכישת כלי רכב היא אחת הרכישות המשמעותיות ביותר מבחינה כלכלית עבור האזרח הממוצע. לאחר שהשקיע את מיטב חסכונו ברכישת רכבו, רשאי אדם לקוות כי רכבו, אותו רכש במיטב כספו ואשר נאלץ הוא להחנותו ברחוב, ברשות הרבים, לא יפול טרף ביד עבריינים אשר יתנכלו לרכושו ויהפכוהו להפקר.

40. חברה מתוקנת אינה יכולה להסכין עם מצב בו רכוש אזרחיה יהפוך להפקר. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם לבעלי כלי הרכב, ביצוע העבירות דוגמת אלו שביצעו הנאשמים, פוגע קשות בתחושת הביטחון האישי של האזרח, החש כי רכושו הופך להפקר, וזאת הרבה מעבר לטרדה הנגרמת בשל הסידורים הנדרשים מקורבן העבירה לאחר ביצועה לשם תיקון הנזקים ורכישה מחודשת של הפריטים שנגנבו.

41. המדובר בתופעה נפוצה עליה עמדה ההלכה הפסוקה ולמעשה גם בית משפט זה נתקל בדבר של יומו ביומו בתופעה זו, במסגרת התיקים הבאים בפניו. חלק מאותה תופעה (כפי שניתן ללמוד מהתיקים הרבים המגיעים בשערי בית המשפט) באה לידי ביטוי בכך שאותם כלי רכב גנובים מועברים לתחומי איו"ש מבעד למחסומי גדר הפרדה על ידי צעירים נעדרי עבר פלילי, כפי שבא לידי ביטוי גם במקרה דנן.

42. מעבר לפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי של האזרח, הציבור בכללותו נאלץ לשאת בנזק שנגרם מביצוע העבירות של פריצות לכלי רכב וגניבות מכלי רכב, כמו גם גניבות הרכב, שכן, כפועל יוצא מהתופעה בכללותה (בכתב האישום המתוקן לא צוין אם אותו רכב היה מבוטח), חברות הביטוח מגלגלות את עלות הנזקים אל כלל הציבור על ידי העלאת פרמיות הביטוח.

43. בנוסף, נושא ציבור בעלי כלי הרכב, בשל ריבוי עבירות אלו, בעלויות כספיות משמעותיות נוספות שעה שחברות הביטוח מתנות את נכונותן לבטח כלי רכב בהתקנת אמצעי מיגון שונים (אזעקות, קודנים, מערכות איתור לווייניות, משבתי הנעה [אימוביליזרים], ועוד).

44. עבירות גניבות הרכב, הפריצה לרכב והגניבה מרכב הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש. בכל שנה נגנבים עשרות אלפי כלי רכב בישראל והנזק שנגרם לציבור כתוצאה מכך, הוא עצום (הן בהעלאת מחירי פוליסות הביטוח, הן חיוב כלל ציבור בעלי הרכב על ידי חברות הביטוח להתקין אמצעי מיגון בעלות גבוהה בכלי רכבם, והן במישרין) ומשליך במישרין על תחושת הביטחון האישי של הציבור, ועל תחושת ההפקר, ביחס לביטחונו ורכושו.

45. מטבע הדברים גנב הרכב לא היה גונב את הרכב אם לא היה מי שיקבל את הרכב הגנוב.

46. סבורני כי יש לראות את מקבל הרכב הגנוב כחלק בלתי נפרד מאותה שרשרת עבריינית שתחילתה בגנב הרכב, והמאבק בתופעת גניבות הרכב חייב לכלול התייחסות הולמת גם למקבלי כלי הרכב הגנובים.

47. בע"פ 9097-03-11, מהנדס סאלימה בן אנואר נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] ציין בית המשפט המחוזי מרכז בעניינו של אותו מערער, כי: **"אינני מתעלם מכך שהמערער לא פרץ לדירת בעל הרכב, לא גנב את מפתחות הרכב, ולא הסיע אותו למקום המפגש, אלא 'רק' נהג בו ממקום המפגש לכיוון שטחי הרש"פ בשליחותו של הסוחר ברכב גנוב. עם זאת, המערער שימש חוליה חשובה בשרשרת שכן אלמלא נהג ברכב לכיוון הרש"פ תמורת תשלום... לא ניתן היה לממש את המטרה של גניבת רכב...".**

48. עבירות הרכוש, נוכח ריבויין, גורמות גם לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור הנובעת מן החשש ומן הצורך לשמור ולהגן על הרכוש בכלל ועל כלי הרכב בפרט. עבירות אלו הן עבירות אשר נפש הציבור הרחב נקעה מהן ומן ההפקר שנגרם לקניינם עד כדי פגיעה של ממש באמון הציבור, בשלטון החוק ויצירת תחושה של לית דין ולית דיין.

49. בע"פ 2519/14 פ' ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים], ציין בית המשפט העליון, כי: **"בעבירה של גניבת רכב הערך החברתי המרכזי שנפגע, הוא ערך הקניין, שהרי הוצאת הרכב מידי בעליו, פוגעת בו פגיעה אישית וכלכלית, ואף מערערת את תחושת הביטחון שלו...".**

50. ברע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] עמד בית המשפט העליון, בין השאר, על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש בכלל, ובין השאר, בעבירות של גניבת

רכב, תוך שהתייחס לעבירות הרכוש באומרו כי אלו היו: "למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...".

51. הנאשמים אמנם לא הורשעו בגניבת כלי הרכב ואולם נפסק: "קבלת רכוש גנוב היא חוליה חיונית בשרשרת העבריינית ובלי שימצא מי שירכוש את הרכוש הגנוב, אין טעם לעיתים בעצם מעשי הגניבה, על כן מן הראוי הוא להטיל על מי שמורשע בעבירה זו, אפילו הוא נעדר הרשעות קודמות עונש מאסר בפועל משמעותי, אלא אם כן יש נסיבות מיוחדות לקולא" (ע"פ 384/80 מדינת ישראל נ' לוי דוד בן ברוך פ"ד לה (1) 589). וביחס למי שמוביל רכב גנוב, נפסק בין השאר כי: "מוביל הרכוש הגנוב כמוהו כרוכש הרכוש הגנוב" (ע"פ 62495/05 דורון חובב נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים])

52. סבורני כי בהתאמות הנדרשות, הפסיקה שפורטה לעיל, אף מתאימה לאנלוגיה שבין מקבל הרכב הגנוב לבין גונב הרכב. ודוק, בת"פ 22908-01-14 מדינת ישראל נ' מאהר עזבה [15.7.2014] נדרש בית המשפט השלום בכפר סבא, לעניינו של נאשם שהורשע בעבירה של קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא רישיון נהיגה, שעניינה בכך שאותו נאשם קיבל לידיו רכב שנגנב קודם לכן על ידי אחר, ונהג בו במטרה להעבירו אל מעבר למחסום ולתוך שטחי הרשות הפלסטינית. בית המשפט (כב' השופט א. שרון) ציין: "תופעת גניבת כלי רכב ישראליים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית הפכה זה מכבר למכת מדינה... העבירות של גניבת כלי רכב כמו גם קבלת כלי רכב גנובים והעברתם לשטחי הרשות, הן עבירות קלות לביצוע, ואילו מלאכת חשיפת מבצעהן קשה... הנאשם שבפני היווה חוליה בשרשרת העבריינית של גניבת הרכב והעברתו לשטחי הרשות... בנוסף סיכן הנאשם את ביטחונם ובטיחותם של המשתמשים בדרך בהיותו בלתי מורשה לנהיגה". בית המשפט אף הוסיף כי "העונש הקבוע בצד העבירה של קבלת רכב גנוב, זהה לעונש הקבוע בצידה של עבירת גניבת הרכב ועומד על 7 שנות מאסר. על כן, יש הרואים את עבירת הגניבה ואת עבירת קבלת הרכוש הגנוב באותה דרגת חומרה".

53. בת"פ 56279-02-13, מדינת ישראל נ' אוסמה אל חריזי [15.9.13] ציין בית המשפט השלום בקרית גת, כי: "סבורתני, כי אכן הענישה הראויה של מי שמקבל רכב גנוב, אמורה להיות זהה לעונשו של מי שגונב הרכב, כפי שנקבע לגבי מקבל רכוש שהושג בהתפרצות אל מול הפורץ... ללא מקבל הרכוש, לא תתקיים התופעה של הגניבה, שכן הגונב רכוש, נזקק לשוק של רוכשים ולכשמדובר ברכב שנגנב ומועבר לשטחי הרשות, יש צורך במי שינהג בו".

54. ביחס להשלכות התופעה של גניבות הרכב על הציבור: "...נקל לשוות בנפשנו את תחושתו הקשה, את אבדן הביטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו. על המשפט לתת יד למאבק באלה, ..." (בש"פ 3453/05 -ארז אברג'יל נ' מדינת ישראל . תק-על 2005(2), 1047).

55. מעבר לפגיעה בקניין, הרי שהפגיעה בתחושת הביטחון האישי של האזרח קשה פי כמה, ובנוסף, יש בעבירות אלו בכדי לפגוע גם בביטחון הפיזי של הציבור:
עמוד 7

"...חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהם... אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה... העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה גם אם אינן מתוחכמות הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה בהאידינא להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך..." (בש"פ 45/10 פאדי מסראוה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

הדברים יפים בהתאמות הנדרשות גם לעניינם של הנאשמים דן. והסכנה להתפתחות מרדף משטרתי זהה גם מקום שמדובר בנהג רכב גנוב לאחר שקיבלו מגנב הרכב, וגם אין המדובר בהכרח במי שגנב בפועל את הרכב טרם שקיבלו והחל לנהוג בו.

56. אודות עבירות הרכוש נאמר: "מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה..." (בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

57. בית המשפט העליון עמד על כך שהמדובר במכת מדינה בשורה ארוכה של פסקי דין ובהם בין השאר:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך". (ע"פ 11194/05 - עטיה אבו סבית ואח' נ' מדינת ישראל . תק-על 2006(2), 2643)

58. ור' גם:

"בפסיקת בית המשפט העליון נקבעה בדיוק ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל'מכת מדינה', עבירות אלו פוגעות בקניינם ובביטחונם של אזרחים תמימים. עוד נקבע, כי ככלל, מן הראוי להטיל במקרים אלה, עונשי מאסר משמעותיים". (עפ"ג 9595-08-13 - מחוזי חיפה) קייס חאג' יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

סבורני כי הדברים יפים בהתאמות הנדרשות, גם בעניינם של אלו המקבלים את כלי הרכב הגנובים משמצינו כי ממילא גנבי הרכב לא היו טורחים לגנוב את כלי הרכב אם לא היה להם למי להעבירו.

59. ביחס לשאלת הפגיעה בערכים המוגנים, סבורני כי הפסיקה שפורטה לעיל מתאימה בהתאמות הנדרשות, גם בהינתן העובדה שהנאשמים לא גנבו בפועל את הרכב אלא קיבלוהו לידם ובפרט מקום שמכתב האישום המתוקן בשנית, עולה כי קבלת הרכב היתה בתכופ לאחר גניבתו, תוך שהנאשמים פעלו להעבירו מתחומי מדינת ישראל לתחומי איו"ש, תוך הובלת הרכב למחסום מיתר על מנת לחצותו, והכול באישון ליל.

60. העובדה שהנאשמים קיבלו באישון ליל את כלי הרכב הגנוב מטבע הדברים הופכת אותם לחלק מאותה שרשרת עבריינית, אשר חלקיה נגלו בפנינו וחלקיה סמויים מעינינו. אין המדובר בפריט רכוש שהנאשמים מצאו מושלך. העובדה שהנאשמים ידעו לחבור אל מי אשר מסר בידיהם את הרכב הגנוב באותו ליל לשם העברתו מבעד למחסום מיתר לכיוון איו"ש, העובדה שהנאשמים פעלו תוך התארגנות, כאשר האחד נוסע ברכב ההונדה "החוקי", לפני הרכב הגנוב, כל אלו מהוות נסיבות שיש לקחת בחשבון בבוא בית המשפט לבחון את חומרת מעשי הנאשמים.

61. ביחס לעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח, הנוגעת לנאשם 1, הרי שמעבר לסכנה הברורה לבטחונם הפיזי של המשתמשים בכביש, שעה שעל הכביש נע רכב הנהוג בידיים בלתי אמונות של אדם שמעולם לא הוסמך לנהיגה, במקרה דנן, הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לנסיעה בכבישים בינעירוניים וברכב גנוב.

62. ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה הנוגעת לנאשם 2, הרי שמקום שמדובר במי שנאסר עליו לנהוג, בשל העובדה שנמצא כמי שאינו ראוי לאחוז ברישיון נהיגה, הרי שהסכנה לביטחון הציבור מעצם נהיגתו של אדם זה בכבישים בין עירוניים, איננה מבוטלת. ברעפ 665/11 - **עאלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל, תק-על 2011(1), 829(24/01/2011)**, ציין ביהמ"ש העליון: "**עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת**";

מדיניות הענישה הנוהגת

63. כאמור, בפסיקה שצוטטה לעיל, פסיקת בית המשפט העליון, קובעת כי כעיקרון בעבירות של גניבת רכב (ובהתאמה גם עבירות של קבלת רכב גנוב), על בתי המשפט להחמיר בענישה, וכאמור, סבורני כי זו רלוונטית לענייננו בהתאמות הנדרשות.

64. בעפ"ג 43434-01-15 (מחוזי באר-שבע) **עמיר אבו עמאר נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לערער על עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים שהושת על המערער אשר היה בעת ביצוע העבירה אך כבן 19 שנים, נעדר הרשעות קודמות, ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על ענישה שיקומית (של"צ), לאחר שהורשע, בעבירה אחת של גניבת רכב ובעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח, שעניין ברכב אחד ובמעשה אחד. בית המשפט המחוזי ציין: "**לא ניתן לומר כי הטלת עונש מאסר של 9 חודשים ... .. הינה מחמירה עם המערער נוכח המעשים שביצע**".

65. בעפ"ג 21717-04-15 (מחוזי באר-שבע) **זוהר שילוני נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] אישר בית המשפט המחוזי, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים, בעניינו של מערער, אשר

גנב דחפור. בית המשפט המחוזי, ציין ביחס לאותו עונש : **"כשלעצמנו, נוסף, כי הוא נוטה לקולא"**.
באותו מקרה, שילם המערער פיצוי לבעל הדחפור (300,000 ₪).

66. ברע"פ 780/15 **מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט העליון לעניינו של מערער אשר הורשע בעבירות של **סיוע** לגניבת רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח. אותו מערער סייע לאחר לגנוב רכב, ולהעבירו לתחומי הרשות הפלסטינית, שעה שהאחר נהג ברכב הגנוב, והמערער נסע ברכב "כשר" לפניו, על מנת להתריע מפני מחסומי משטרה. בעניינו של אותו מערער המליץ שירות המבחן להימנע מהשתת מאסר בפועל, ולהסתפק בעונש שירוצה בעבודות שירות. אותו מערער נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נוספים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופסילה. ערעורו נדחה בבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור נדחתה בבית המשפט העליון, תוך שציין, כי : **"אמנם המבקש הורשע בעבירת סיוע, אולם חלקו בגניבת הרכב לא היה שולי..."**.

67. בעפ"ג 57089-03-14 (מחוזי י-ם) **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] אישר בית המשפט המחוזי בירושלים, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה נוספים, בעניינו של צעיר בן 21, נעדר עבר פלילי, אשר שירות המבחן המליץ בעניינו על עונש של "צ" לאחר שהורשע בעבירה אחת של גניבת רכב אחד עמו נסע לאחר גניבתו לכיוון מחסום קלנדיה לשם העברתו לשטחי הרשות הפלסטינאית. בית המשפט המחוזי י-ם אישר בין השאר, את מתחם העונש ההולם שנקבע, ואשר הועמד על מאסר בפועל לתקופה שבין 9 חודשים ל - 24 חודשים בקובעו, בין השאר : **"סבורים אנו כי אין מקום להתערב במתחם הענישה ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא..."**. תוך שעמד על הנסיבות שהיו קשורות בביצוע העבירה, הנזק שמסיבות גניבות כלי הרכב לבעלי כלי הרכב, לכלכלת המדינה, לביטחון הציבור ו: **"הצורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, במסגרת המאבק ב'מכת מדינה' זו, ורמת הענישה הנוהגת בעבירות דנן"**.

68. בעפ"ג 7078-03-13 (מחוזי י-ם) **געאפרה נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] אישר בית המשפט המחוזי י-ם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל שהושת בעניינו של צעיר בן 21, בעל הרשעה קודמת אחת, בגין ביצוע עבירות של ניסיון גניבת רכב, גניבה מרכב ושב"ח, שעניינו בכך שנכנס לישראל שלא כדין, ניסה לגנוב רכב, לא הצליח להניע את הרכב וגנב מערכת שמע מהרכב.

69. בעפ"ג 3614-01-13 (מחוזי ירושלים) **מוחמד אבו אלואליה (ואח') נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] נקבע מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה של גניבת רכב בודדת :
"גניבות רכב הן ללא ספק מכת מדינה, וענישה הולמת היא חלק מהתמודדות הציבור עם תופעה זו... מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא נראה צר, ולא נהסס להעמידו על מכונו, קרי, בין 10-30 חודשי מאסר בגין גניבת רכב בודדת...".

70. בת"פ 46927-12-14 **מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'** [פורסם במאגרים] נדרש בית משפט זה לעניינם של שני נאשמים צעירים, האחד נעדר עבר פלילי אשר פרצו לשני כלי רכב חונים, וניסו לגנוב אחד מהם. מתחם העונש ההולם הועמד שם על מאסר בפועל שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 27 חודשי מאסר בפועל, ביחס לנאשם שלא עבר עבירה נלווית, ומתחם גבוה יותר נקבע בעניינו של האחר אשר הואשם גם בהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בסופו של יום הושת מאסר בפועל בן 9 חודשים עמוד 10

על הנאשם שהיה נעדר עבר פלילי, ומאסר בפועל בן 10 חודשים לצד הפעלת מאסר מותנה (בסה"כ 12 חודשי מאסר בפועל) על הנאשם שהיה בעל עבר פלילי. הנאשם שהיה נעדר עבר פלילי לא ערער והנאשם האחר אשר נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל ערער הן על העונש שנפסק והן על מתחמי העונש שנקבעו . בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 35373-02-16 **עומאר אבו לטיף נ' מדינת ישראל (30.3.16)** דחה את הערעור בציינו: "**המעשים בהם הודה והורשע המערער הינם רצף של עבירות רכוש קשות... .. ובסופם של אירועים המערער אף דחף בידיו שוטר שניסה לתפסו והפילו בגרם המדרגות. בהינתן כל אלה העונש שנגזר רחוק מלהיות מחמיר...**"

71. בת"פ 22437-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק (15.12.15)** נדון נאשם (צעיר בן 19 נעדר הרשעות קודמות) בגין ביצוע עבירות של פריצה לרכב, ניסיון גניבת רכב, החזקת כלי פריצה וחבלה במזיד ברכב, שעניין אירוע יחיד בו הגיע באישון ליל לעיר באר-שבע, פרץ לרכב חונה, וניסה לגנוב אותו תוך שבירת חובק ההגה ועקירת מפסק המתנע ל 9 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים, לרבות קנס ופיצוי.

72. בת"פ 21337-08-13 **מדינת ישראל נ' כעכוש (24.1.16)** נדון נאשם בגין ביצוע עבירה בודדת של גניבת רכב שעניינה גניבת משאית בשווי של 100,000 ₪ (אשר לא הוחזרה) ל - 10 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל, פיצוי ועוד, חרף נסיבות אישיות קשות.

73. בת"פ 23830-05-13 **מדינת ישראל נ' אשוּיכיה [פורסם במאגרים]** נדרש בימ"ש זה בעניינו של נאשם תושב שטחי הרשות הפלסטינית, נעדר עבר פלילי, אשר נכנס לישראל שלא כחוק, פרץ לרכב חונה וניסה לגנוב אותו. באותו מקרה נקבע מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל ובסופו של יום בהינתן העדר העבר הפלילי, נדון אותו נאשם ל 14 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי.

74. מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה (ללא עבירות נלוות), בכל הקשור לרכיב המאסר, הותווה על ידי ביהמ"ש המחוזי בבאר-שבע בעפ"ת 59810-07-12 **דרור אביטל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]**, שם ציין בימ"ש המחוזי מפורשות כי: "**מדובר בעבירה חמורה אשר הענישה בנינה בדר"כ מחמירה, וכוללת רכיב מאסר בפועל... .. מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה נע בין מאסר על תנאי, בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה**".

75. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור, יש לקחת בחשבון את השילוב של קבלת הרכב הגנוב עם הנהיגה של הנאשם 1 ברכב הגנוב עצמו עד למחסום מיתר מבלי שאחז ברישיון נהיגה וללא ביטוח, תוך שהנאשם 2, מלווה את הרכב הגנוב ברכב "כשר" שעה שהוא עצמו נוהג בזמן פסילה.

76. סבורני כי מקום שהנאשמים קיבלו לידיהם רכב גנוב, בידיעה שהוא גנוב, לאחר שהרכב נגנב בשעה מוקדמת יותר באותו ליל, ופעלו להעברתו לתחומי איו"ש, תוך שלשם כך הגיעו למחסום מיתר החוצץ בין שטחי מדינת ישראל לשטחי איו"ש, הרי שיש במעשים אלו בכדי ללמד על מי שמהווים חלק בלתי נפרד משרשרת עבריינית שתחילתה בהתפרצות על ידי אחר או אחרים לבית מגורים בישוב ניר עקיבא

המרוחק ממחסום מיתר, המשכה בגניבת הרכב לאחר גניבת מפתחותיו מאותו בית, מסירתו לידי הנאשמים, אופן נסיעת הנאשמים בשני כלי רכב לעבר המחסום וסופו ביעדו של הרכב הגנוב בשטחי איו"ש.

77. מקום ששני הנאשמים, כעולה מהתסקיר, מטילים זה על זה את האחריות לייזום העבירה של קבלת הרכב הגנוב, נותר בית המשפט בעלטה ביחס לאופן בו ידעו הנאשמים לחבור לאותו אלמוני או אלמונים שמסר או מסרו בידיהם את הרכב הגנוב.

78. סבורני כי הנסיבות שפורטו לעיל מציבות את הנאשמים כחלק בלתי-נפרד ממסכת עבריינית.

79. מטבע הדברים, אין המדובר בעבירה הנעברת בלהט הרגע, מתוך משובת נעורים ספונטאנית, אלא המדובר בעבירה אשר מצריכה לכל הפחות תיאום מוקדם ביחס לאופן קבלת הרכב, כמו גם פרק הזמן בו נמשכה העבירה בהינתן הנסיעה עד למחסום (ודוק, הנאשם 2 סיפר לשירות המבחן על התלבטות טרם החליט להיעתר להצעת הנאשם 1 ולבצע את העבירה, ועל רצון ברווח כספי שעמד בבסיסה, והנאשם 1 טען בפני שירות המבחן כי נהג ברכב רק לאחר שהנאשם 2 פנה אליו וביקשו לנהוג ברכב).

80. סבורני כי השילוב של קבלת הרכב הגנוב ונהיגתו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח על-ידי הנאשם 1, תוך חשיפת הציבור לסכנות הכרוכות בנהיגת רכב בכביש ציבורי על-ידי מי אשר אינו מיומן באופן מוסמך בנהיגה, מטבע הדברים מהווה נסיבה מחמירה שיש לקחת בחשבון בקביעת המתחם, ומטבע הדברים על המתחם לקחת בחשבון את השקלול שבין הענישה הנוהגת ביחס לעבירות השונות, ככל שאלו מבוצעות בנפרד, לאחר איחודן.

81. סבורני כי השילוב של קבלת הרכב הגנוב והנהיגה ברכב מלווה בהיותו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, בעניינו של הנאשם 2 מהווה נסיבה מחמירה, וכי יש לשקלל במסגרת קביעת מתחם העונש את המתחמים הנוהגים בנפרד ביחס לכל אחת מעבירות אלו.

82. בהינתן העובדה שהעבירה של נהיגה בזמן פסילה, לכשעצמה, הינה עבירה חמורה, אשר מתחם העונש הנוהג ביחס אליה נע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ובהינתן האבחנה אל מול העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הרי שיש בהצטברות עבירה זו בעניינו של הנאשם 2 בכדי להצדיק אבחנה מסוימת לחומרה בקביעת מתחם העונש ההולם.

83. לאור האמור לעיל, ובשים לב לפגיעה בערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות בהן הורשעו והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורני כי על מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 לנוע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ועל מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 2 לנוע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 21 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך גדרי המתחם

84. שני הנאשמים נעדרי הרשעות קודמות.

85. הנאשמים הינם צעירים ילידי 1995.

86. כשיקול לחומרה בעניינו של הנאשם 1 יש לקחת בחשבון את נטילת האחריות החלקית וצמצום חלקו כמפורט בתסקיר.

87. במסגרת השיקולים לחומרה לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם 1 נמנע מלקחת אחריות על חלק מהותי מהמעשים בהם הורשע, התקשה לקחת אחריות מלאה, ואת התרשמות שירות המבחן מהטלת אחריות על גורמים חיצוניים.

88. במסגרת השיקולים לחומרה לקחתי בחשבון את גורמי הסיכון הנובעים ממאפייני אישיותו של הנאשם 1 כעולה מהתסקיר, לרבות הדפוסים הבעייתיים בתחום הנהיגה מהם התרשם שירות המבחן.

89. במסגרת השיקולים לחומרה לקחתי בחשבון את מאפייני אישיותו של הנאשם 1, כנלמד מהתסקיר.

90. כשיקול לחומרה בעניינו של הנאשם 2 לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם 2 נוטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה, כמו גם התרשמות שירות המבחן מאותה נטייה להגמיש בתקופת משבר את הגבולות, ומתן הלגיטימציה הרגשית לביצוע מעשיו.

91. במסגרת השיקולים לחומרה לקחתי בחשבון בעניינו של הנאשם 2 את התרשמות שירות המבחן מקיומם של גורמי סיכון.

92. סבורני כי בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, על בית המשפט לשקול במסגרת שיקולי הענישה בתוך גדר המתחם גם את שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

93. ביחס לשיקולי הרתעת הרבים, כאמור לעיל, מדי שנה נגנבות ונפרצות במדינת ישראל עשרות אלפי מכוניות והפסיקה הכירה בתופעה זו כ"מכת מדינה", שיש לעקרה מן השורש, בין השאר, באמצעות ענישה מרתיעה. מטבע הדברים, שיקולי ההרתעה רלוונטיים גם ביחס לאלו המקבלים לידיהם את אותן מכוניות גנובות.

94. בעבירות רכוש בכלל, והעבירות בהן הורשעו הנאשמים בפרט, הסיכון הכרוך בביצוע העבירות אינו רב, שכן הסיכויים להיתפס וליתן את הדין קלושים. לצד אותו סיכון מזערי ליתן את הדין בגין ביצוע העבירות, ניצבים רווחים כלכליים לא מבוטלים ככל שביצוע העבירות צולח.

95. סבורני כי לאור הפיתוי הכלכלי (עליו ניתן ללמוד בין היתר מתסקירו של הנאשם 2), והסיכון המזערי במתן הדין, יש צורך במיצוב רמת ענישה מרתיעה אשר תעביר מסר בקרב עבריינים בכוח, לפיו גם אם קלושים הסיכויים שייתפסו, וגם אם הפיתוי הכספי לעבור את העבירות רב, הרי שככל שייתפסו, המחיר העונשי שישלמו יהא גבוה, ואולי יהא בכך בכדי למזער את הפיתוי הנלווה לסיכון המזערי במתן הדין בעבירות אלו.

96. ביחס לשיקולי הרתעת היחיד, נוכח העולה מתסקיריהם של שני הנאשמים, אודות קיומם של גורמי סיכון,

יש מקום להרתעת הנאשמים מפני שיבה על מעשיהם.

97. לקולת הנאשמים לקחתי בחשבון כשיקול משמעותי את גילם הצעיר והעובדה שהנאשמים נמנים עם קבוצת ה"בגירים-צעירים".

98. לקולת הנאשמים לקחתי בחשבון את העובדה שהם נעדרים כל הרשעות קודמות.

99. לקולת הנאשמים לקחתי בחשבון את העובדה שעצם הודאתם בבית המשפט מהווה נטילת אחריות (גם אם כעולה מהתסקירים זו אינה מלאה).

100. לקולת הנאשמים שקלתי את החיסכון בזמן שיפוטי כפועל יוצא מהודאתם.

101. לקולת הנאשם 1 לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן מאותה נטילת אחריות חלקית והבעת צער על חלק ממעשיו.

102. לקולת הנאשם 1 לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי נוכח המחירים בהם נשא בעקבות מעצרו, כיום מביע רצון בשינוי אורחותיו.

103. לקולת הנאשם 1 לקחתי בחשבון את המוטיבציה לשינוי שהביע, כמו גם דבריו כי החל בתהליך של קבלת רישיון נהיגה, והתרשמות שירות המבחן כי צעד זה מבטא הבנה מסוימת של חומרת מעשיו.

104. במסגרת השיקולים לקולא שקלתי את התרשמות שירות המבחן מהשלכות מאסר בפועל על הנאשם 1 נוכח מאפייני אישיותו, ואת החשש שהביע שירות המבחן מהעמקת דפוסי התנהלותו הבעייתיים ככל שייאסר.

105. לקולת הנאשם 2 שקלתי את נסיבות חייו הקשות כנלמד מהתסקיר.

106. לקולת הנאשם 2 שקלתי את דבריו בפני שירות המבחן ביחס להתמדה תעסוקתית במשך מספר שנים.

107. לקולת הנאשם 2 לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי המחירים הנלווים למעצר ול"מעצר הבית", לצד תחושות הבושה והתלות הכלכלית במשפחתו המחישו לנאשם 2 את חומרת מעשיו.

108. לקולת הנאשם 2 לקחתי בחשבון את המוטיבציה שהביע לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו, ואת הבעת הרצון לבדוק אפשרות השתתפות בטיפול קבוצתי.

109. לקולת הנאשם 2 לקחתי בחשבון את הבעת החרטה המלאה יותר ביחס לנאשם 1, כנלמד מהתסקיר.

110. במסגרת השיקולים לקולא שקלתי את התרשמות שירות המבחן ביחס להשלכות מאסר בפועל על יכולת הנאשם 2 לשקם את חייו.

111. סבורני כי המלצת שירות המבחן ביחס לשני הנאשמים, ובפרט ביחס לנאשם 2, אינה עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה שהוא העיקרון המנחה בענישה נוכח חומרת העבירות והמעשים בהם הורשעו, יחד עם זאת, והגם שלא ניתן לומר כי הנאשמים השתקמו או שיש סיכוי של ממש שישתקמו כנדרש בהוראות סעיף 40 ד' לחוק העונשין, בהינתן השילוב של גילם הצעיר עם העדר העבר הפלילי עם העובדה ששירות המבחן בסופו של יום כן בא בהמלצות בעלות אופי שיקומי ולא ניתן לומר שהנאשמים אינם ברי שיקום, מצאתי מקום, לא בלי היסוס, לחרוג משיקולי שיקום ממתחם העונש ההולם ביחס לשני הנאשמים, ביחס לרכיב המאסר בפועל.

112. כאמור, בקבלתם של הנאשמים את הרכב הגנוב נטלו הנאשמים חלק, בפגיעה הקשה בזכות הקניין של המתלוננת ואף נטלו חלק, גם אם לא ישיר, בפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי של המתלוננת. סבורני כי פגיעה זו, בפרט מקום שנעשתה מתוך בצע כסף, ראוי שתבוא לידי ביטוי בפיצוי המתלוננת.

113. מקום שמדובר בעבירות רכוש המבוצעות מתוך בצע כסף, סבורני כי יש מקום להשית על הנאשמים קנס. לכאורה, ראוי היה להשית על הנאשמים קנס משמעותי מכביד שיהא בו בכדי לאיין את התועלת הכלכלית הגלומה בביצוע עבירות אלו, ואולם, נוכח מצבם הכספי של הנאשמים, כנלמד מהתסקירים, גילם הצעיר, יכול וניתן להסתפק בקנס מתון ומידתי בעניינם.

114. לאור כל האמור לעיל, אני דן כל אחד מהנאשמים לעונשים הבאים:

נאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יוכל לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות, בהתאם ובכפוף לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה.

ב. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות **ביום 1.3.2017 עד 08:00** השעה ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס סמוך לכלא אשל, ויבצע את עבודות השירות במקום המפורט בחוות הדעת מטעם הממונה ובהתאם להוראות הממונה או מי מטעמה. הנאשם מוזהר כי ככל שלא יבצע את עבודות השירות, בהתאם להוראות הממונה או מי מטעמה, או ככל שלא יתייצב לריצוי העבודות כולן או חלקן, מוסמכת הממונה על עבודות השירות להפקיע בהחלטה מנהלית את עבודות השירות באופן בו הנאשם ירצה את יתרת עונשו מאחורי סורג ובריח, במאסר של ממש, בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ג. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ד. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה;

ה. פסילה בפועל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 10 חודשים. לבקשת הנאשם מעכב ביצוע עמוד 15

עונש הפסילה עד למחר 6.12.2016 ומובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט ביום 6.12.2016 וכי הפסילה תחול החל ממועד זה ואולם תימנה מיום ההפקדה בפועל.

ו. פיצוי למתלוננת (עדת תביעה 1 מרשימת עדי התביעה שבכתב האישום) על סך 5,000 ₪. הפיצוי יקוזז מהפיקדון שהופקד על-ידי הנאשם 1 במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה;

ז. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 ימים מהיום. ומובהרות לנאשם הוראות ה חוק לעניין תוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

מובהר לנאשם כי עליו לסור למזכירות בימ"ש בתוך עד 10 ימים מהיום, לשם קבלת שובר הקנס, וכי לא יתקבלו כל טענות לפיהן הקנס לא שולם, במועדו, בשל אי קבלת השובר.

אני מורה למזכירות למסור ביד הנאשם את שובר הקנס, ככל שהנאשם יתיצב במזכירות ומובהר כי אין לשלוח את השובר בדואר.

נאשם 2:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. לאור בקשת בא כוח הנאשם במעמד מתן גזר הדין (ובקשת הנאשם עצמו) ומשהוברר שהנאשם כיום עצור בהליך אחר, הנאשם ירצה המאסר שהושת החל מהיום.

ב. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה;

ד. פסילה בפועל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 15 חודשים מיום שחרורו ממאסרו;

ה. פיצוי למתלוננת (עדת תביעה 1 מרשימת עדי התביעה שבכתב האישום) על סך 5,000 ₪. הפיצוי יקוזז מהפיקדון שהופקד על-ידי הנאשם 1 במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה.

ו. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. לבקשת ההגנה הקנס יקוזז מהפיקדון שהופקד במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

תשומת לב המזכירות להחלטה ביחס לשובר הקנס בעניין הנאשם 1

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש המחוזי בבאר-שבע.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ז, 05/12/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

הוקלדעלידינוריתג'רנו